la nivelul sarcinilor actuale!

punzătoare, urmînd să atingă forma sportivă abia spre sfîrşitul perioadei competiţionale. De asemenea, mai există mentalitatea învechită ca în timpul iernii să se stagneze pregătirea, sistem în totală opoziţie cu unul din principiile de bază ale antrenamentului sportiv modern: „continuitatea pregătirilor în tot cursul anului".

Unii antrenori motivează şi justifică slaba lor preocupare şi interes faţă de pregătirea în timpul iernii prin faptul că nu au săli de antrenament sau condiţii corespunzătoare de lucru. Este ştiut faptul că o pregătire fizică multilaterală se poate asigura în condiţii foarte bune şi în aer liber, folosindu-se la maximum nenumăratele mijloace pe care le oferă activitatea în timpul iernii în aer liber.

Trebuie înţeles că fundamentarea ştiinţifică a procesului de antrenament pe baza ultimelor cuceriri, organizarea cu regularitate a antrenamentelor — cu volum şi intensitate crescîndă — desfăşurate de-a lungul întregului an, constituie condiţia primordială a creşterii performanţelor în atletismul nostru.

Creşterea necorespunzătoare a per-

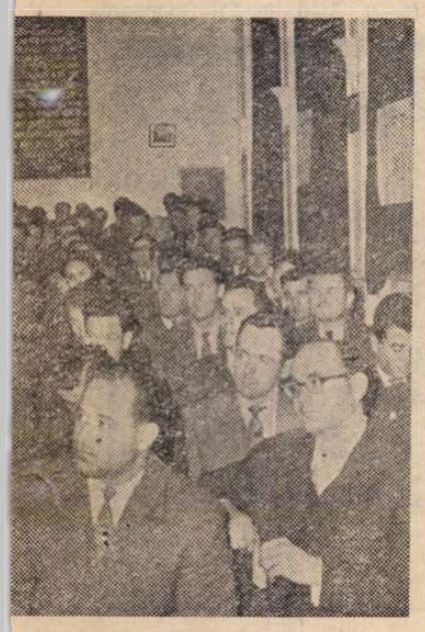

ucrărilor conferinţei

formanţelor în atletism şi în special în unele probe, se datoreşte şi modului defectuos în care se face selecţionarea atleţilor, preocupării slabe a cluburilor, secţiilor şi antrenorilor pentru depistarea elementelor talentate cu posibilităţi deosebite. Neexistînd o bază de masă şi, deci, de selecţie suficient de puternică, antrenorii se rezumă de cele mai multe ori la pregătirea unui număr restrins de sportivi, dintre care mulţi sînt lipsiţi de perspectivă. In loc ca secţiile să fie întărite cu elemente tinere riguros selecţionate, cu care să se desfăşoare o muncă de instruire temeinică, complexă şi de perspectivă, se aleargă după rezultate imediate.

In privinţa selecţiei nesatisfăcătoare şi a nivelului slab al procesului de instruire sportivă, o bună parte din vină o poartă şi unii antrenori care dau dovadă de comoditate, de lipsă de interes şi răspundere în muncă, complăcîndu-se ani de-a rîndul într-o condamnabilă inactivitate şi mediocritate. Iată cîteva exemple de antrenori care nu au ridicat în ultimii ani sportivi de categorii superioare corespunzătoare actualelor cerinţe: Victor Dumitrescu, Alexandru Ardeleanu, Ferdinand Moscovici, Cristache Barta şi alţii.

Cadrele noastre tehnice, foşti atleţi de performanţă, se ocupă de alte probe decît cele pe care le-au practicat şi în care — în mod normal — au cunoştinţe mai multe.

mai bogat muncii dă şi educaţie

lui, pentru a-i deschide şi forma gustul practicării acestui sport, pentru cel face să vină în număr cît mai mare pe stadion, este necesar să fie puse în acţiune toate mijloacele de propagandă care ne stau la dispoziţie.

In ceea ce priveşte îmbunătăţirea muncii de educaţie, trebuie amintit faptul că s-au luat o serie de măsuri pentru intensificarea acesteia în rîndurile sportivilor.

Formele de învăţămînt politic, ca şi diferitele forme ale învăţămîntului de stat, cuprind astăzi pe toţi atleţii loturilor noastre şi cadrele tehnice.

Rezultate bune au fost obţinute şi pe linia ridicării nivelului calificării profesionale a atleţilor şi cadrelor tehnice, un mare număr dintre ei frecventînd cursurile diferitelor institute de învăţămînt superior. Apreciem în acest sens munca desfăşurată în cadrul cluburilor Dinamo, Steaua, Progresul din Bucureşti, Ştiinţa Cluj şi altele.

Cu rezultate bune s-a desfăşurat şi munca de educaţie cu atleţii fruntaşi. Sprijinul acordat de către partid şi guvern dezvoltării mişcării sportive, a permis construirea a numeroase baze sportive modern utilate. De la 87 de stadioane existente în anul 1945, în prezent activitatea atletică dispune de peste 250 de stadioane cu piste de atletism.

Intreţinerea şi folosirea unor stadioane însă nu se face pretutindeni la un nivel corespunzător, nu sînt utilate şi înzestrate cu aparatele şi materialele necesare (Craiova, Brăila, Braşov, Iaşi etc.). Cauza acestei situaţii stă în însăşi subaprecierea activităţii atletice de către cei care au în administrare aceste baze sportive.

Sînt şi cazuri, destul de numeroase, în care administraţia stadioanelor acordă atenţie exclusiv terenului de fotbal şi interzice accesul atleţilor pe terenul central, pentru a nu-l strica. Această interdicţie exagerată se extinde apoi şi asupra instalaţiilor anexe ale stadionului. (Exemplul stadionului din Cîmpina).

Organele şi organizaţiile U.C.F.S. au datoria ca în răstimpul care a mai rămas pînă la începerea sezonului de primăvară să ia măsuri pentru reutilarea stadioanelor pentru atletism.

★

Acestea sînt numai cîteva din aspectele cele mai importante ale activităţii atletice din ţara noastră. Concluzia care se desprinde este aceea că, deşi au fost obţinute unele rezultate bune, totuşi ele nu corespund cerinţelor actuale.

Multe din lipsurile existente se datoresc şi Biroului federaţiei de atletism, activului salariat.

Biroul F. R. Atletism s-a întrunit sporadic şi nu a asigurat întotdeauna conducerea şi orientarea în muncă a comisiilor şi colegiilor centrale.

Trebuie să arătăm că nici Consiliul General U.C.F.S. nu a sprijinit suficient munca biroului federal de atletism.

Conducerea Biroului F.R.A. a exercitat un slab control asupra îndeplinirii sarcinilor din planul de muncă, s-a preocupat în prea mică măsură de activitatea comisiilor teritoriale, efectuînd foarte puţine deplasări în regiuni.

In activitatea atletică din ţara noastră colegiul central al antrenorilor trebuie să-şi spună cuvîntul răspicat în multe probleme. Acesta însă s-a complicat în chestiuni mărunte, pierzînd din vedere tocmai problemele de bază ce îi revin. Multe din lipsurile enunţate sînt şi lipsuri ale celorlalte comisii şi colegii din F.R.A., al căror membri au avut o participare slabă la rezolvarea problemelor.

★

Vorbitorul a înfăţişat apoi consfătuirii măsurile propuse de Biroul Comitetului de organizare a U.C.F.S. pentru dezvoltarea continuă a atletismului nostru.

Să dovedim mai multă grijă în gospodărirea bunurilor materiale

In încheiere tovarăşul Emil Ghibu a arătat că în faţa atletismului nostru stau sarcini importante pentru îndeplinirea cărora se cere să desfăşurăm o muncă plină de entuziasm şi pasiune. Este necesară mai multă iniţiativă creatoare, o mai bună organizare a activităţii. Acţiunile noastre pentru creşterea bazei de masă şi ridicarea valorii performanţelor să fie mai bine studiate, mai concrete şi realizarea lor să fie urmărită cu tenacitate.

Fiecare profesor, antrenor, tehnician, fiecare activist sportiv şi fiecare atlet să considere ca o datorie de onoare munca şi contribuţia sa la ridicarea atletismului.

Să avem încredere în forţele şi posibilităţile noastre, să fim convinşi că printr-un efort colectiv putem ridica atletismul romînesc pe culmile cele mai înalte!

Din cuvîntul participanţilor

Mai multe concursuri pe plan raional

PROF. GH. VLĂDICĂ, *vicepreşedinte al consiliului orăşenesc U.C.F.S. Bucureşti: Rezultatele atletice din ţara noastră, privite în ansamblu, sînt sub posibilităţile pe care le oferă condiţiile create de regimul nostru democrat-popular. Aprecierea este valabilă şi pentru oraşul Bucureşti. Numărul de tineri care practică în mod regulat atletismul este foarte mic faţă de posibilităţi: numai 400 de sportivi legitimaţi! Deşi au secţii de atletism, multe asociaţii sportive nu participă întotdeauna la competiţiile atletice. De altfel, trebuie subliniat că numărul competiţiilor este prea mic, iar participarea este uneori formală.*

Au existat şi iniţiative, ca de exemplu cea a clubului Rapid, care a organizat un concurs atletic pentru copii. Acţiunea nefiind însă susţinută (copiii s-au prezentat în număr mic, iar profesorii de educaţie fizică au absentat) nu şi-a atins scopul.

Cred că pe viitor, în oraşul Bucureşti, va trebui să organizăm mai multe concursuri pe plan raional.

În fiecare club, antrenamente ştiinţifice

PROF. ION MOINA, maestru emerit al sportului, şeful catedrei de educaţie fizică de la Institutul Politehnic Cluj:

Deşi în atletismul şcolar şi universitar din Cluj s-au înregistrat unele succese, iar efectuarea controlului calităţilor fizice la studenţii din anul I ai institutelor superioare de învăţămînt a permis depistarea a numeroase talente, succesele mari întîrzie să se arate. Cauzele sînt diverse. In primul rînd, asistenţii şi studenţii îşi limitează uneori activitatea la îndeplinirea normelor de educaţie fizică. De altfel, organele de conducere ale şcolilor şi institutelor nu manifestă totdeauna suficientă înţelegere şi, cu atît mai puţin, interes faţă de concursuri. Printre celelalte cauze mai putem enumera: forţarea pregătirii, în goană după rezultate imediate, metodica neadecvată şi discontinuitatea activităţii. In şcoli se acordă prioritate jocurilor sportive, şi în special fotbalului, iar la sate nu există o suficientă preocupare pentru atragerea spre atletism a tineretului.

Este necesar ca în fiecare club să se desfăşoare un antrenament ştiinţific, mult mai susţinut, bazat pe studiul filmelor tehnice, al chinogramelor şi altor materiale de specialitate.

Activitate şi în vacanţa de vară

PROF. CORNEL BUCUR, şeful catedrei de educaţie fizică din Institutul Politehnic Timişoara: In pofida unei puternice tradiţii, în ultimii ani atletismul bănăţean a cam bătut pasul pe loc. Desigur, o mare parte din răspundere ne revine nouă, tuturor cadrelor calificate din regiune.

In acelaşi timp, trebuie să arătăm însă că absolvenţii şcolilor medii se prezintă în facultăţi cu un bagaj redus de deprinderi motrice şi, cu rare excepţii, deficitari la capitolul calităţi fizice. O serie de sondaje ne-au demonstrat cu prisosinţă acest lucru.

Ar trebui amintit şi faptul că întreruperea activităţii sportive pe timpul vacanţei de vară vine să completeze plafonarea studenţilor sportivi.

O sugestie: organizarea unor întreceri între diferite institute din acelaşi oraş sau oraşe diferite, ca şi a unor competiţii între toate centrele universitare. Acestea ar contribui în mare măsură la dezvoltarea atletismului universitar. In încheiere, chem la întrecere catedrele de educaţie fizică din toate institutele de învăţămînt superior, pentru angrenarea a cît mai mulţi studenţi în practicarea atletismului şi, bineînţeles, în ridicarea pe o treaptă cît mai înaltă a clasificării lor sportive.

Antrenamentul modern cere o documentare bogată

ION SOETER, maestru al sportului, antrenor la clubul Steaua: Există o mare diferenţă între pregătirea atleţilor în cadrul secţiilor respective şi cea din cadrul lotului republican. Cei mai mulţi dintre atleţii selecţionaţi se prezintă la lot insuficient pregătiţi. Vina nu aparţine numai antrenorilor respectivi, ci şi conducerilor cluburilor sau asociaţiilor sportive respective, care nu urmăresc îndeaproape gradul de pregătire al atleţilor în cadrul fiecărei secţii.

O altă cauză că se obţin rezultate care nu sînt la înălţimea condiţiilor create o constituie şi insuficienta muncă de documentare desfăşurată de antrenori şi specialişti. Ar trebui studiată posibilitatea apariţiei unei publicaţii de specialitate care să cuprindă materiale cît mai variate şi mai bine documentate despre tehnica şi metodica antrenamentului modern. De asemenea, consider drept foarte utilă publicarea şi cercetarea rezultatelor atletice, deoarece acestea ne permit evaluarea precisă a valorii fiecărui atlet.

Prin grija permanentă a partidului şi guvernului, sportivii din patria noastră au asigurate condiţii excelente pentru realizarea unor performanţe valoroase. Este de datoria noastră de a munci mai mult, mai intens, pentru a răspunde minunatelor posibilităţi ce ne sînt create, prin noi recorduri, prin rezultate de nivel european şi mondial.

Medicul — colaborator al antrenorului şi sportivului

Dr. ZINA SIMU, *medic sportiv din Cluj: Practicarea pe baze ştiinţifice a atletismului nu poate începe decît de la un lucru elementar cum este controlul medical riguros al fiecărui sportiv. Din păcate, nu toţi atleţii şi-au făcut o obişnuinţă din a se prezenta la medic, pentru a fi consultaţi, mai ales înaintea începerii unei activităţi serioase şi îndelungate de pregătire. Mulţi dintre ei nu „vizitează" dispensarele decît numai atunci cînd sînt accidentaţi sau bolnavi, ceea ce este foarte greşit şi în acelaşi timp periculos. Medicul sportiv are posibilitatea să aprecieze cu exactitate nu numai starea sănătăţii, dar chiar şi nivelul pregătirii, al formei sportive.*

Reiese deci, din nou, necesitatea ca antrenorul să colaboreze cu medicul în tot ceea ce priveşte desfăşurarea procesului de instruire.

Ore de educaţie fizică pe stadion

EMIL DRAGAN, antrenor la Şcoala sportivă U.C.F.S. din Cîmpulung Muscel: Comisia raională de atletism Muscel desfăşoară o activitate destul de bună, avînd o serie de iniţiative. In colaborare cu consiliul raional al U.C.F.S. s-au organizat cursuri pentru pregătirea instructorilor voluntari pentru atletism. A fost convocat un schimb de experienţă, la nivel regional, pentru tehnicienii care se ocupă de problemele atletismului şi s-a organizat un campionat interraional care s-a bucurat de un frumos succes.

In ceea ce priveşte activitatea profesorilor de educaţie fizică din Cîmpulung Muscel, aceştia acordă atletismului toată atenţia. Pentru a putea desfăşura o muncă cît mai rodnică ei şi-au programat orele de curs, de la şcoală, chiar pe stadionul oraşului, unde au condiţii de lucru dintre cele mai bune şi unde lecţia capătă, într-adevăr viaţă.

Ne vom strădui ca şi pe viitor să promovăm noi iniţiative în munca noastră, să dăm viaţă cu tot mai multă hotărîre sarcinilor trasate de partid şi guvern mişcării noastre sportive, să ridicăm atletismul la nivelul sporturilor fruntaşe.

Performanţe sub nivelul condiţiilor

Ing. VIRGIL MANOLESCU, *maestru al sportului, campion şi recordman republican la aruncarea discului: Sportivii din ţara noastră se bucură de condiţii de activitate dintre cele mai bune. Şi totuşi mai avem probe la care nivelul rezultatelor este încă slab, printre care şi aruncările. Mă angajez ca în acest an să nu precupeţesc nici un efort pentru a obţine un nou record republican şi pentru a avea o comportare bună la Jocurile Balcanice şi la Campionatele europene.*

Cursuri pentru instructorii voluntari

I. MUŞAT, profesor de educaţie fizică la şcoala medie cu program special de educaţie fizică din Galaţi: In regiunea noastră activitatea atletică se desfăşoară doar în oraşele Galaţi şi Brăila, dar şi aici la un nivel necorespunzător, cu mult sub posibilităţile existente. Din păcate cadrele de specialitate din şcoli nu se ocupă de această importantă disciplină sportivă. Ca un exemplu arăt că în centrul universitar din Galaţi, în anul 1961 de problemele atletismului, de antrenamentul atleţilor se ocupa un antrenor de... fotbal, deşi aici funcţionează şapte asistenţi de educaţie fizică. Ar fi de dorit ca în regiuni să se organizeze cursuri pentru instructori voluntari care, la locurile lor de muncă, să pregătească tinere cadre necesare atletismului nostru.

★

(In numărul nostru de marţi vom prezenta, în continuare, alte materiale de la această consfătuire).